

ಡಾ.ವಿನೋದ ಭಟ್ಟಿ

‘ಬೆಸುಗೆ, ಬೆಸುಗೆ, ಸುಂದರ ಬೆಸುಗೆ...’ ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ನಿಜ?

86: ಇದು ಪ್ರೀತಿಯೇ?

ಲಾಸಿ ಲೋಚನ್ ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದರೂ ಪರಸ್ಪರ ದೋಷಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಜಗಳ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಸುಖಿದಾಂಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದೇ ಸಾಲದು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮುಂದೇನಾಯಿತು ಎಂದು ನೋಡೋಣ.

ನಾನು ಲೋಚನನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದೆ. ‘ಲಾಸಿಯ ಕೆಲವು ವರ್ತನೆಗಳಿಂದ ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಈ ವರ್ತನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತೇ?’

ಲೋಚನ್ ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿದ. ‘ಹೌದು, ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಲಾಸಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಏನಾದರೂ ಅಂದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸದೆ ಥಟ್ಟನೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಮೆಂಟ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಅಪ್‌ಸೆಟ್ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಭೇಟಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮ್ ಆಗಿ ಐದು ನಿಮಿಷ ತಡವಾದರೂ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ನನ್ನ ಶೇಮಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತ ಭೇಟಿಯ ಸಮಯ ತಿಂದುಕಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ತುಂಬಾ ಕಿರಿಕಿರಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾರಣ ವಿವರಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವುದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.’ ಲೋಚನ್ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವಳೊಡನೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದನೇ? ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸಮಸ್ಯೆ ಹುಟ್ಟಿರುವುದು ಇಬ್ಬರೂ ಬಿಟ್ಟರೆಲಾರದೆ ದೂರ ಇರುವುದರಿಂದ. ಒಂದುಸಲ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಶುರುವಾದ ನಂತರ ಇದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡನಂತೆ.

ಅವನ ಉತ್ತರ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರ ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ‘ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಸರಿಹೋಗಬಹುದಾದ ತರ್ಕದ ಹಿಂದೆ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಎಟುಕದ್ದು ಇನ್ನೇನೋ ಇದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಲೋಚನನ ಮೊಬೈಲ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಮಾತಿಗೆ ಎಳೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ‘ನಿಮಗೊಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ, ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಮೊಬೈಲ್ ಸೆಟ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದಷ್ಟೇ ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪಿದರೂ ಆ ಮೊಬೈಲ್‌ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸದ ಹೊರತೂ ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಮುಂದಾಗುವ ಹಿಂದರಿಂದಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಮಾರುವವರ ತಲೆಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಸಂದೇಹ ನಿವಾರಣೆಯಾದ ನಂತರವೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ದಾಂಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಗಂಭೀರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ...’ ಎಂದವನು, ಥಟ್ಟನೆ ಏನೋ ಹೊಳೆದು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಕೇಳಿದ. ‘ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿ: ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದದ ಬಗ್ಗೆ, ಗುಣದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಕೂತುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಿದ್ದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಬಹುದಿತ್ತು?’ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ‘ಜಗಳಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದಿತ್ತು’ ಎನ್ನುವ ಲಾಕ್ಷಣಿಕ ಉತ್ತರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಬಂದದ್ದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು: ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ತನ್ನ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದು ನಿಕರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ ಸಂಗಾತಿ ತನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡದೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಪ್ರೀತಿಸುವವರನ್ನು ಸಂದೇಹಿಸಿದರೆ ಅವರನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು ಎಂಬ ಅಳುಕು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ, ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತರ್ಕದಿಂದ ಯೋಚಿಸದೆ ಭಾವನೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭರದಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇದರರ್ಥ ಏನು? ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಯವು ಮುಂದಿನ ಬದುಕಿನ

ನೆಮ್ಮದಿಯ ಯೋಜನೆಗಿಂತ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ!

ನಾನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ: ‘ಲಾಸಿ, ಲೋಚನ್, ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಿ.’ ಅವರು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ: ‘ನಿಮ್ಮ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸಂಗಾತಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆಯಿತು, ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ: ಮದುವೆಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿರಿ, ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು ಎಂದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಏನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಏನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ?’ ನಾನು ‘ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ’ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟೆ.

ಅವರಿಬ್ಬರ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು: ‘ಸಂಗಾತಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ದುಃಖ, ವ್ಯಥೆ, ಒಂಟಿತನ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಖಾಲಿತನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ...’ ನಾನು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ: ‘ಈ ಖಾಲಿತನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಕೊಡೋಣ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ? ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇ ತಿಳಿಯದ್ದು ಒಂದು ರಾಶಿ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಯಾರು ಎನ್ನುವುದೇ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಪೂರ್ಣತೆ, ಖಾಲಿತನ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಯ ಮೂಲಕ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲವೇ?... ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಯುವ ಪ್ರೀತಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಖಾಲಿತನವನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಯ ಖಾಲಿತನದೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುವ ಬೆಸುಗೆ. ಪರಸ್ಪರ ಬೆಸೆಯುವ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಅದರ ಮೂಲಕ ಭದ್ರತೆಯ ಅನಿಸಿಕೆ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮದು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ, ಬೆಸುಗೆ. ಏನಂತೀರಿ?’

ಇಬ್ಬರೂ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ನಂತರ ತಲೆದೂಗಿದರು.

ಲಾಸಿ ಕೇಳಿದಳು: ‘ಈ ಬೆಸುಗೆಯ ಅಗತ್ಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?’

‘ಇದರ ಮೂಲ ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಮಗುವಾಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಷಕರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಪೋಷಕರು ಕೊಡುವ ಪೋಷಣೆ, ಕಾಳಜಿ, ಪ್ರೀತಿಗಳಿಂದ ಭದ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪೋಷಕರಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಬದುಕಲಾರವು ಎನ್ನುವಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಖಾಲಿತನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬೆಳೆದಂತೆ ಹೆತ್ತವರ ಜೊತೆಗಿನ ಬೆಸುಗೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುತ್ತೇವೆ.’

ಲಾಸಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಕೇಳಿದಳು: ‘ಅಂದರೆ... ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೂ ಬೆಸುಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ... ನಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಅಂತೀರಾ?’

ನಾನು ನಮನಕ್ಕೆ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದೆ. ‘ಹೌದು, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟಾಗಲು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಆಗ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಕೊರತೆ ಇದ್ದರೂ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?’

ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂಬುದು ಖಚಿತವಾದಂತಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಲ ನೋಡೋಣ.

ಸೂಚನೆ: ಓದುಗರು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು. ವಿಳಾಸ: ಸುಖೀ ದಾಂಪತ್ಯ ವಿಭಾಗ, ಸುಧಾ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, 75, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 01 ಉಚಿತ ಸಹಾಯವಾಣಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಮಂಗಳವಾರ ಹಾಗೂ ಶುಕ್ರವಾರ ಕರವಾಡಿ. ಲೈಂಗಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ: 8050255229 (3ರಿಂದ 5ರ ತನಕ); ದಾಂಪತ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ: 8494944888 (ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11ರಿಂದ ಸಂಜೆ 5ರ ತನಕ) ಲೇಖಕರ ವಿಳಾಸ: www.medisex.org